

Locuinti'a Redactorului
si
Cancelari'a Redactiunii
e in
Strat'a Morariloru Nr. 18.

FEDERATIUNEA

Diurnalu politicu, literariu, comercialu si economicu.

Va esi Mercuri-a, Vineri-a si Dominec'a.

Pretulu de Prenumeratiune:
Pro trei lune . . . 3 fl. v. a.
Pro siese lune . . . 6 " " "
Pro anulu intregu . . . 12 " " "

Pentru Romanii'
pro a. intregu 30 Fr. = 30 Lei n.
" 6 lune 15 " = 15 " "
" 3 " 8 " = 8 " "

Pentru Inscritiuni:
10 cr. de linia, si 30 cr. tacs'a timbrata pentru fiesce-caro publicatiune separatu. In loenlu deschisu 20 cr. de linia.
Unu esemplariu costa 10 cr.

Scrisorile nefrancate nu se voru primi decatu numai de la corespundintii regulari ai „Federatiunii.“
Articlii tramisi si nepublicati se voru arde.

Din caus'a serbatoriloru catolice numerulu prossimu alu diuariului nostru va aparé numai Vine-ta venitoria.
Redactiunea.

10 Maiu in Bucuresci.

(De la coresp. nostru.)

Diu'a de 10 maiu este pentru Romani una di de una eterna memoria, pentru-ca in acésta di, acum patru ani, Alteti'a Sa Domnitoriulu Carolu I, suindu-se pre tronulu Romaniei, realisa una dorintia a poporului romanu.

Acum patru ani, acésta di era una di de insufletire si entusiasmu pentru totu sufletulu romanu; asta-di ea nu mai este ce'a ce fu atunci. Si de ce ore? De unde, in unu tempu asié de scurtu, abié de patru ani, atáta schimbare? Si deosebirea este forte mare; ca-ci nice barem stradele principali nu erau asta sera illuminate; era multimea poporului, — pre langa tote ca se vedea zelulu guvernului, iusu in arangiarea serbarei si a focului artificiosu d'in Cismigiu, — era muta de la inceputu pana in fine, de demaneti'a pana tardu, candu fia-care alerga cátra locasiulu seu.

Sunt romanii asié schimbatori si nu mai iubescu fei ore pre alesulu lor; séu alesulu lor, Carolu I, nu mai este acelu-a care, in cei doi ani d'antáiu ai domniei sale, era mai multu decatu iubit, era adorat de tote clasele poporatiunei romane?

Éta ocaziunea binevenita, sé ve desfasiuru ambele intrebári, si sé ve ajutu a est d'in labirintulu in care ve aflati cea mai mare parte d'intre DVostre, iubitorulu cetitori.

In Roman'a nu esistu atáte-a partide politice, cáte se buciama pre diurnalele d'aici. Eu mi-am datu totu zelulu pentru a cunosce cu tota acurateti'a tota vietia politica a Romaniei, precum si pre capii si capacitatele principali, si nu am gasitu in tota Roman'a decatu doue partide: un'a politica, si alt'a nepolitica.

Partida, numita de mine politica, este compusa d'in toti barbati romani, cu sentieminte si aspiratiuni romane. Acésta partida, daca voiesci, o mai poti subimparti, — dar' eu nu o afiu cu scopu, — in omenii romanisti pana la estremitate si cari, basati pre iubirea immensa ce au cátra romanismu si pre puterea poporului romanu, nu se sfiescu a dá pre fatia planurile loru romanistice, si apoi in barbati, totu atátu de bravi romani, dar' cari, urmandu cu prudintia tota politica interna si esterna, numai prin fapte si-exprimu vointia si sentiemintele lor. In fruntea acestoru doue subpartide stau doue celebritati ale secolului nostru: in fruntea celei d'antáiu Ionu Brateanu, in fruntea celei d'alu doilea Mihailu Coganliceanu. Aceste doue subpartide formeza marea si puternic'a partida natiunala. Numai aceste doue partide potu asta-di guverná in Roman'a: Cea d'antáiu prin marea libertate si entusiasmulu ce sete inspira natiunei; cea d'alu doilea prin marea energia si rar'a capacitate ce posede capulu ei; nici un'a d'in ele inse nu este anti-dinastica, dupa cum le numise pre amendoue partid'a „nepolitica.“

Dar', sé vedemu, ce mai pote fi si acésta partida „nepolitica.“

In tote statele esistu, mai multu séu mai putienu, omeni indiferenti de totu ce se numesce patria, natiune; dar' forte interesati de Ego alu lor. In Roman'a acesti omeni si-dau de captu. Ei nu sunt multi la numeru; tota partid'a lor, — daca vremu sé-i onoram cu numele de partida, — consta d'in boierii falimentati séu ciocoi, cari traiescu d'in pung'a strainiloru séu a gidaniloru indigeni. Acesti omeni represinta suprem'a coruptiune si profanarea a totu ce este nu numai natiunali, dar' chiaru umanu: ei nu au adusu nice unu folosu, in totu decursulu vietiei lor, nece tieri nece natiunei; d'in contra, au despoiatu totu de un'a poporulu si s'au folositu de tote mediu-locele vile pentru a ajunge si, apoi, a se sustiené la guvern. Acesti omeni se inchina la

tote puterile europene pre rondu stu, daca cercustarile o pretindu, si d'odata, numai ca sé remana la putere — dar' nece-una-data natiunei d'in carea pretindu a face parte. Acesti omeni se numescu pre sine omenii ordinii, ce'a ce, dupa principie loru, va sé dife: ca ei iubescu ordinea facuta de ei; ei vreu sé nu fia conturbati in jafurile lor candu sunt la putere, si facu totu ce li impunu strainii, numai ca sé-i lasé in pace. Eu iam numitu: partid'a nepolitica, pentru ca nu au avutu si nu au nece o politica.

Am d'su putienu d'in ce'a ce aveam sé dife despre acesti omeni desfránati; dar' va veni tempulu, candu intrega natiunea si Domnitoriulu ei i voru cunosce pre deplinu. Ne credemu degi in ajutorulu acestui tempu imbucuratori!

De la retragerea cabinetului Goleescu-Brateanu, acesti omeni, cedendu unulu altuia guvernulu Romaniei, au torturatu, fara crutiare, tiera si poporu. In cabinetulu d'in Noemvre mai esista unu singuru romanu bravu, Coganliceanu, care inse, in tote actiunile sale, a fostu paralisatu de colegii séi pana ce, in fine, s'a vedintu constrinsu a repasi d'intr'unu cabinetu, care nu potea face onore numelui si trecutului séu atátu de prefosu Romaniloru. Cabinetulu de asta-di, precum si celu precedentu, fure adunatur'a cea mai immoralu, exceptiune facundu unii juni*) cari se afla in cabinetulu de fatia dar' cari, d'in necegetare si orbiti de ambitiunea domniei, s'au aruncatu in bratiile unui omu atátu de immoralu, cum este M. Costache. Prin acestu faptu, junii plini de aspiratiuni, nu voru elege decatu una peta nereparabila in biografia vietiei lor.

Caus'a tristei situatiuni a Romaniei nu este dar' nece natiunea nece iubitulu ei Domnitoriu. Principele Carolu este totu „Carolulu celu bunu“ si iubitoriu de poporu, precum lu numia poporulu in cei doi ani d'antáiu ai regentiei sale. Carolu I, asta di ca si atunci, este insufletitu de inflorirea noiei sale patrie; dar' acesti lingai si setosi de domnie, incongiurandu-lu, l'au despartitu de poporulu, care si asta-di lu iubescu. Natiunea intrega stá uimita la cele ce se intempla in sinulu ei; ea nu pote aplaudá in mediu-loculu doreriloru si neindestulirei generali: d'aici recel'a immensa ce predomina tote spiritele. Toti accepta schimbarea acestui regimu periculosu; toti dorescu departarea de la tronulu a acestoru lingai si omeni fara consciintia.

Unu pasiu bunu si inca la tempu, si diu'a de diece maiu va fi éra-si cea mai frumoasa si mai splendida serbatore natiunale.

Bucuresci, 10. maiu 1870.

X.

Cultulu personalu**)

si

Conferinti'a romana de la Timisior'a.

Scopulu principalu alu scrieriloru nostre de la inceputu a fostu de a ve face cunoscutu starea nostra asié dupa cum ni se presinta ea in tota realitatea; de a combate abusurile ce se facu in numele si in contr'a nostra, vina acele d'in oricare parte, de a desceptá si íntari in corpulu natiunei consciintia de sine si de detoriele sale, ajutandu astu-felu, dupa puteri, la consolidarea si asigurarea venitorului nostru natiunali. De câte ori este vorba de fapte, pre noi prea pucinu ne-au interesatu si ne intereseza persoanele.

*) Dlu Carpu inca este ore intre acesti juni, cari facu exceptiune? Noi credemu, ca Dsa ar' protestá contr'a acestei insinuatiuni. Nota Red.

**) Sub acestu titlu diuariulu „Informatiunile Bucurescene“ publica unu articlu datatu d'in Viena, demnu de tota atentiunea, si care face onore autoriului séu pentru ca este plinu de idee inalte si invetiatura morala, incatu merita intru adeveru a fi numitu sublimu. Lu recomandámu in genere atentiunii intregu publicului romanescu, dar' lu recomandámu osebitu atentiunii tuturoru celoru preocupati de... si de... pentru a vedé cum se tratéza o cestiune „obiectivu.“ Red. „Fed.“

Tocmai acésta tendintia ni demanda sé atingemu asta di unu evenimentu, care nu mai are farmeculu unei societati, dara care este prea folositoru sé-lu cunoscemu, pentru ca sé potemu cunosce bine societatea nostra in ideele si convingerile sale, sé-i cunoscemu cu deosebire doctrina politica a carei-a indentitate s'a rep-tatu si se repete inca in diferite timpuri si in diferite locuri, si carea merita tota atentiunea nostra pentru consecintiele ce trebe sé le aiba inevitabilmente.

Vom tractá cultulu personalu asié precum se profeséza elu la noi d'incoce de Carpati. Ne declaramu, ca nu avemu intentiunea de a tractá si cestiuni personali. Totu odata ne exprimemu parerea de réu ca pentru luminarea faptelor legate prin altii strinsu de persone, noi ne vedemu nevoiti a citá si nume proprie.

(Aici D. Coresp. resume istoriculu memorabilu procederi a clubulu nat. rom. in cestiunea pensiunarii honvediloru, asié dupa cum s'a intemplatu si este cunoscuta cetitoriloru nostri. Autorulu adange: „In urmare a acestei-a clubulu pasi la unu compromis, decidendu a romané neutralu la ocaziunea desbateriloru in camera, — candu, dupa noi, nu li era permis sé remana neutrali. Acésta fapta a fostu discutata de ajunsu la timpulu séu prin organele nostre de publicitate, d'intre cari anumitu „Federatiunea“ a declarat fapta Dlu Babesiu de tradare natiunala daudu totodata clubulu intregu unu votu de neincredere si deschidendu colonele sale tuturoru acelor-a, cari s'aru sentí atacati ori nedreptatiti prin acea declaratiune.“)

Autorulu continua apoi articulu, precum urmeza:

Clubulu romanu decise a nece nu considerá opiniunea exprimata prin unulu d'intre cele mai acreditate diuarie romane. — Asié se si intempla.

Diuariulu „Albin'a“ puse d'in partea sa de o data capetu discutiunei, prin argumente de a le sale forte ponderose, cu lumina d'in urmatori'a frasa: „Sciu deputatii romani ce facu, si nóe prin urmare nu ni este permis a-i aprohá ori a-i atacá in procedur'a lor, — se vede ca nece odata si sub nece unu felu de impregiurare.“

Noi doriamu cu totii sé se termine acésta discutiu delicata, fia pentru momentu si prin declaratiunea ciudata absolutistica a „Albinei.“ Acésta a fostu si motivulu pentru ce noi amu tacutu de intrég'a afacere in corespondintiele nostre de pana asta-di. Ne amu insielatu inse in acceptare. In „Federatiunea“ de la 10 Aprile se publica totu in acestu respectu o manifestare de opiniuni, demne de tota considerarea.

Inteliginti'a romana d'in Timisior'a s'a intrunitu intr'o conferinti'a, sé se declare asup'a atitudinei luata de clubulu natiunali in punctulu de sub intrebare, si in particularu asup'a portarii d-lui Babesiu, in care privintia facu o declaratiune subscrisa de d. Vasiciu, presied. si d. G. Ardeleanu, secret. Noi o damu aci in resumatu:

„D. Babesiu este barbatulu nostru celu de mai mare incredere, suntemu convinsi ca nu este tradatoru si urnámu sfaturile lui si la bine si la reu. Daca ne va dá perirei prin tradare, atunci perimu (sic!), ca-ci mai bunu de estu pre elu, pre nimene nu avemu carui-a sé ne incredemu. D-nii Mocionesci d'impreuna cu toti membrii de ilustrulu nume, sunt pentru noi totu asié. De asemenea si cei-alti membri ai clubulu se bucura inaintea nostra de stim'a si veneratiunea cea mai profunda. (Mare largitudine de anima!)

Conferinti'a urméza mai departe: „Noi considerámu clubulu ca anim'a unei persone morale natiunali (si noi), deci pre cine lovesci tu „Federatiunea“, candu lovesci in clubulu natiunali? (Se pote ore, ca ratiunea domniloru d'in conferinti'a sé nu domineze escesele animei lor?)

„Permisu este vre unui romanu sinceru si intieptu, sub ori-ce felu de impregiurare, — afara daca elu insu-si este tradatoriu, — ca sé lovesca

in acestu corp natiunalu?" (Siguramete nu, dupa ideele cinstitei conferintie.)

"Lovindu clubulu, ai cugetatu tu, „Federa-tiune“, cui faci serviciu prin acasta?" (Dara tu, „Conferintia“, ce ai cugetatu?)

"Acasta este convingerea intregii populatiuni romane d'in Banatu; acasta este la noi opiniunea publica“, incheia declaratiunea.

Noi, pentru onorea unor'a, presupunemu ca acasta declaratiune nu este spresiunea convingerei toturoru romanilor d'in Banatu, si declaramu d'in parte-ne, ca condamnamu d'in capulu locului atata loialitate, fia ea macaru a intregii poporatiuni romane d'in acea provincia. Amu condamnato si o vomu condamnã in totu de-un'a, sciindu prea bine ca ea pote se ni aduca si ni-a adusu si pana aci cele mai nereparabile stricatiuni. Prin acasta nu declaramu ca noi nu vomu stimã pre nimene pentru meritele si sacrificiile sale facute in caus'a natiunale, seu ca nu avemu incredere in nimene. D'in contra, sustienemu, ca fara stima si incredere reciproca nu se pote operã nimie'a mare si utilu neci in vietia privatã neci in cea publica. Prin urmare unu votu de incredere d'in partea conferintiei pentru acelu casu specialu noi lu intielegemuu prea bine, de-si se pote ca nu-lu justifi-cãmu.

Declaratiunea inse facuta de cãtra conferintia de la Timisior'a este de alta natura si prea momentosa, mai alesu candu ea are si pretensiunea de a fi opiniunea intregului poporu d'in Banatu, pentru acasta amu si credintu de trebuintia a-i dã tota atentiunea nostra. Conferintia in manifestatiunea sa loiala de a urmã neconditiunatu sfaturiloru unei persone si la bine si la reu, precum si de a nei prin tradare, daca acea persona i-ar tradã asiã dupa cum ni se areta, ea involve o doctrina intrega plina de pericole, mai vertosu candu noi cu totii strigãmu in gur'a mare, ca preferimu principiile democratice, pre scurtu ea este dogm'a cultulu personalu. Scimu bine, ca d. Babesiu si ori-ce romanu de inteligintia, probu si solidu, nu se va obrude si neci ca se va potã obrude de uniculu salvatoru alu natiunei. Fia-care si-va face detoria sa asiã dupa cum pretinde interesulu natiunei absolutu si nu va pretinde, pentru ca nici nu i este permisu se pretinda, ca barbatu de principie liberali, o supunere, o adoratiune orba si neconditiunata pentru totu-de-un'a d'in partea mandantiloru sei, cari si ei, la rondulu loru, au detorintie de implinitu, principie de confesatu, si suferintie de induratu. Se intielege de sine, daca sunt capabili pentru astu-felu de lucruri. In statele moderne libere totu insulu care si-pricepe chiamarea sa, trebue se lucreze dupa potintia la inffiorrea si prosperarea natiunei sale. Conferintia de la Timisior'a, prin declaratiunea sa, a probatu ca nu cunosce neci macaru elementele principiiloru moderne de dreptu si de Statu, dupa cari totu mandatarulu este responsabilu de actiunile sale; de aci avemu guverne responsabile, functionari de tote ramurile, juridictiuni si administratiuni responsabili, tota lumea este asta-di responsabilã de ceea ce face in numele si ca reprezentantele altei persone, fia acea persona si d. Vasiciu, ori tomai si conferintia de la Timisior'a, prin urmare responsabilu este si domnulu Babesiu de actiunile sale, se intielege, ca reprezentantu, si mai alesu responsabilu este domnulu Vasiciu si conferintia dumisale inaintea natiunei si inaintea venitorulu pentru doctrinele ruginite, servile, despotice si imbecilice le propaga si sustiene asta-di, doctrine de coruptiune si eterna incatenare si suprimare a orice cugetari libere. Sã nu se sparia conferintia: aceste sunt consecintiele naturali ale doctrinei sale politice-sociali. Conferintia, in manifestarea sa, nu vorbesce neci de unu principiu atunci, candu aveã detoria se se pronuncie asupra principiiloru; ea nu scie se face distinge-re intre principie si persone, ea pune persona mai presusu de cãtu principiu, o declara de neresponsabile inaintea nimerui, lasa totulu in arbitrarulu si buna vointia ei; conferintia accepta totulu de la acea persona, marturisindu prin acasta ca ea in sa-si nu este capabila de nimie'a, neci celu putienu de a controlã actiunile reprezentantului ei, pre care lu adora a tout prix, a carui-a persona o inalta pre tronulu, unde siedu numai despotii si tiranii, cari dispunu liberu, fara neci o controla, de liber'a vointia a poporeloru prosternate si umilite la picioarele tronului; conferintia se inchina persoanei care este idolulu seu, ea se declara sclavulu, adoratorulu si veneratorulu eternu alu idolului, carui-a pentru vecii veciloru este gata a-i sacrificã totu: convingere, individualitate, consciinta si vietia.

In adeveru, astu-felu de martuire este o insulta civilizatiunii si principiiloru moderne, ea nu pote se vina decãtu d'in partea unui corp, care nici idea nu are, ce va se inseme libertatea, egalitatea si fratietatea, aceste bunuri supreme umane, revindcate dupa atãte-a lupte, sacrificie si suferintie ale martiriloru gloriosi ai libertatii poporeloru si ai mantuirei loru de sub jugulu tiraniloru si despotiloru. S'a ganditu ore la acasta onor. conferintia? Se pare ca in furia adoratiunii si veneratiunii sale si-a uitatu de tote cele-lalte detorintie, cari le mai aveã si trebuia se le respecte. Cum urmãdã conferintia? Ea se declara intru tote supusa, serva credintosa a unei persone. Noi o declaramu, ca sub astu-felu de conditiuni, conferintia nu mai are ratiune de a existe mai multu, indata ce ea si-confieza destinele sale, viitorulu vietiei si mortea sa in man'a unei singure persone. Acea persona de incredere atãtu de estensiva pote se face totulu in numele conferintiei, si pentru conferintia, sciindu a privi ca nici nu i se va cere vre-o responsabilitate pentru faptele sale. Prin urmare nu mai este trebuintia de conferintia. Sãu, daca conferintia voiesce a vegetã si mai departe, atunci dupa principiile ce le sustiene, noi o marturisimu, ca ea nu pote figurã de cãtu ca unu instrumentu servilu, o vegetatiune fara consciinta si vointia propria, unu corp care are se santifice prin numele seu, la comandã persoanei, procedurele urmate de acea persona: conferintia de la Timisior'a si sclavu sunt atunci identice. Miserabila existenta! Demna de autorii ei!

Nu alingeamu de focu acasta cestiune, daca ea ni se presintã ca o manifestatiune individuala. Lingã, omeni fara consciinta si independintia, omeni fara convingeri proprie, selavi si servili pana la extremitate, amu avutu si avemu inca o multime, si nici nu avemu intentiune de a ne ocupã asta-di de acasta categoria. Voimu se ne sustienemu si consolidãmu in cea ce este inca de sustienutu si consolidatu. Cestiunea ce reclama pentru asta-data tota atentiunea nostra, este de parte de a formã numai unu casu singuraticu. Doctrina conferintiei de la Timisior'a, fatala si pericolosa, este profesata in tote partile locuite de romani, mai cu deosebire inse la noi, ea este si continua a fi epidemia. Noi o intielegemu pre usioru d'in trecutul nostru tristu, istoricu, pre candu cu totii eram selavii tiraniloru de straini; o condamnãmu inse pentru presentu si viitoru; detestãmu propagarea si alimentarea ei sistematica perpetua intoemai de acei-a, cari pretindu a fi inca inteligenti si luminati, si inca si democrati mari liberali, fiindu-cã, prin acasta, se propaga si perpetueza servilismulu in corpulu natiunei, care are atãta lipsa de o miscare libera si vointia propria, fara cari ea in eternu va orbecã prin intunericu, aruncandu-se in genunchi, asta-di la o icona, mane la alta, p. e. dupa cum face si va fi nevoita se face conferintia de la Timisior'a. Celu pucinu daca nu si-ar' parasit pre unu idolu ca se fuga in curendu la icon'a altui-a, dupa cum scimu noi prea bine ca a facutu unii d'in domnii de la acea conferintia. Dupa principiile dumnealoru, pote se sosescã in curendu ora' espiarei, si atunci era i vomu vedã rãntornandu-se la idolulu de o data, alu carui altaru l'a parasitu asta-di. Pre noi ast-felu de metamorfose nu ne mai potu pune in mirare.

Pentru ca noi se potemu prosperã in viitoru, ni trebuescu principie, idee, pentru a caroru realizare se lucrãmu cu totii, responsabilu fiindu ori-care d'intre noi pentru partea actiunei sale; ca democrati si liberali, trebue se cunoscemu si se fimu petrunsi de spiritulu democratiei, care e atãta de jalusa, carei-a i place se aiba tota puterea in man'a sa, care nu confere nimeniu nici o putere prea mare nici pentru o durata prea lunga, in totu-d'a-un'a vigilanta, justa si generosa, care tote le are inaintea ochiloru sei, remunerãza si pedepsesce, facundu pre toti responsabili de tote cãte le facu in numele ei.

Aceste principie trebue se ne conduca pre noi intru tote afacerile vietiei nostre publice natiunali, dara nu voi'a unor persoane, pre cari adeseori nu le intrebãmu de principiile ce le represinta, ci le venerãmu neconditiunatu, nici noi nu scimu pentru ce, dora pentru-cã ni place a ne tãrã in cote si in genunchi inaintea unor domni cari, nu arareori, au abusatu si abusa de veneratiunea si increderea nostra orba. Educatiunea nostra atãtu de servila, nu ni-a permis se facemu inca distingere cuvenita d'intre persone si principie. Amu veneratu adese pre unele numai pentru ca au fostu asiedate de man'a sortii intr'o positiune mai inalta, pucinu seu mai rici de cãtu le-amu controlatu actiunile lor, neintielegundu ceea ce insemeãdã in crederea, abusandu de ea in tote modurile, fara

consciinta, in detrimentulu nostru si, nerecunoscundu principiulu responsabilitatii, necontentitu ne amu arãsatu orbesce, acã-si in bratiile unui-a, aci si in ale cãtu-baltu, si daca acesti-a ne-au parasit sau nãra tradãtu, era, dupa credintiele nostre am acusatã sortea si impregiurãrile; nededati ne insi-ne la nici o actiune, ne-amu vediatu de data consternati, disoluti si fara nici unu ajutoru tote urmãrile doctrinei ce amu profesatu in trecut, si se pare si in viitoru. Nu vomu ilustra de astadata asertiunea nostra prin nume propri de persone si de provincie, cuterãmu inse a sustienã cu tota tariã, ca un'a d'in causele principali ale stagnatiunei si amortirei in care ne aflãmu noi asta-di, este cultulu personalu neconditiunatu. Idolii pretindu inchinãtiune sub ori-ce impregiurare, adoratii nu permitu nimeniu a-i atinge in sanctitatea lor. Astu-felu se urmãdã la noi in ceea ce privesce acestu cultu personalu. Conferintia de la Timisior'a i dede pentru acasta esemplulu celu mai ecle-tantu.

Acasta supunere orba si servila nu pote se dureze mai multu, daca nu voimu se sacrificãmu totu ce este mai sacru alu nostru pre altariulu idoliloru pre cari i tamãimu, daca nu voimu se condamnãmu natiunea pentru eternu la sclavagi spiritualu, la amortire si inertia, daca nu voimu se ucidemu in ea totu spiritulu liberu de vietia conditiunea existentei si a dezvoltãrii poporeloru, daca nu voimu se perpetuãmu, se santificãmu acestu servilismu detestabilu si rusinosu, numai sub pretestulu ultraloialu de a trece de recunoscãtori, stimatori si veneratori.

A sositu timpulu ca se ne emancipãmu in totu respectulu d'in starea amara si ticalosa in care am gemutu de secolii. Sã lasãmu dar' fia carui-a partea sa de actiune pentru care se-lu facemu responsabilu, se stimãmu pre fie-care dupa meritele sale, capacitatea, caracterulu si probitatea sa, se dirimemu altariile idoliloru nesatiabili d'in tota tier'a nostra romana, pre ale caroru ruine se inalãimu gloriosulu altariu alu principiiloru eternu sublime.

Acestea sunt convingerile mele, si

I may stand alone

But would not change my free thoughts for a throne.

(Chiaru singuru se fiu, nu mi-asiu schimbi cugetele mele libere nece chiaru pentru unu tron.) Trad. Red. „Fed.“)

Viena, 9. Aprilie 1870.

Iuliu.

Discursulu dlui Ionu Brateanu

tinutu in sala Slatineanu in 5. maiu a. c.

(Fine.)*

Care este scopulu acelu manifestu? Consiliariulu Tronului, apertoriulu Tronului, vine si face, in manifestulu seu, intr'unu modu dibace, intr'unu modu iepurescu (ilaritate), face o acuzare Tronului. Eta ce ni ingrigiatu mai cu deosebire. D-nulu Manolache Costache de vro trei ani de dile, se manifesta ca celu mai mare adversariu alu toturoru institutiuniloru ce amu dobenditu prin urmare intielegeti intentiunea perfida a acelu manifestu. D-lu Manolache Costache spune ca Camerulu cari s'au alesu in 67 si in 69 au fostu Camere impatiere de puterea esecutiva. Ei, d-loru, alaturati acasta manifestu de raportulu pre care d-sa l'a facutu in Camera, in privintia costuinei financiare, si in care, de la inceputu pana la fine, este o acuzare contr'a regiunulu de la 66 si pana asta-di, ca ar' fi ruinatu tier'a; adãgeti apoi ca asta di vine si dice in manifestulu seu, d regimelu de la 66 a impusu necontentitu tieri o reprezentatiune, care nu erã reprezentatiunea tieri si reprezentatiunea poterii esecutive, si trageti conclusiunea.

Cine este puterea esecutiva? Cine a impusu tieri Dnii Cogalnicenu, Dimitrie Ghica, Ionu Brateanu, Golescii? Dar', d-loru, cum au pututu se face acasta, d cãtu numai fiindu ca Domnulu i-a chiamatu la putere si i-a apriginitu in aceste fapte?

Candu noi, la 1863, amu facutu famosã adresa candu amu voit se dãmã o lovitura tronului, fiindu d tronulu ni se pareã ca duce tier'a la perire, in acã adresa, care la 66 a avutu efectulu seu, nu diceam alta de cãtu ceã ce dice raportulu d-lui Manolache Costache, in raportulu seu privitoriu la financia si in manifestulu d sale d'in 1870, lun'a Aprilie (aplause). Ce dicu in adeveru d sa? Dice ca puterea esecutiva a impusu tieri o reprezentatiune, care nu erã esepresiunea vointie sale. Dice, ca acea reprezentatiune a datu drumurile de fieru, a datu bugetele in blocu. Apoi nu vedeti ore, d acasta este acuzarea cea mai teribila pre care o face tronulu, d-sa care este chiamatu se lu consolideze si se l'apere? (Aplause.)

* Vedi Nrui 47 si 48 ai „Fed.“

Ei, d-loru, ori care aru fi sentimentulu individualu ala cutarui s'eu cutarui cetatienu romanu in privint'ia persoanei care este pre tronul; inase tronulu este tronulu Romaniei, radicata cu voint'ia natiunale. Si elu nu pote fi lasatu la discretiunea d-lui Manolache Costache, nu pote d-sa se lu atace (aplause). Éta, d-loru, pentru ce, cunoscundu sentimentele si intentiunile d-lui Manolache Costache, m'amu ingrigiatu, candu l'amu vedutu intrandu in palatu si dandu-se de consiliariu si operatoriu alu tronului, si candu amu vedutu manifestulu d-sale care completeza raportulu financiaru.

Ei, d-loru, daca d. Manolache Costache a cutezatu a consiliu dictatur'a fostului Domnitoriu Cuza, care cunoscea tier'a, ca unu omu ce crescuse intr'ins'a, care cunoscea pre fia-care romanu si lu cantariu, precum cantariu de a cantari Cuza, — care scia, prin urmare, ca spera toti cei cari voiau, prin fortia si fraudu, se impuna voint'ia loru natiunei; cum voiti se credemu, ca d. lepureanu nu va da si asta di tronului acelea si consilie, pre cari le da fostului Domnitoriu? Cum voru poté acei ce nu lit cunoscu asié de bine se evite acele consilie si se scape d'in prapasti'a, in care d-sa v're se-i impinga, si unde pote se cada si natiunea intrega?

Ca se scapamu dar' d'intr'acestu periculu, nu este de catu unu singuru midiu-locu: aceia care lu intrebuintiati si d-vostra de la unu timplu in coce. Se ne adunamu, se aducemu tote cestiunile, — atatu cele mari catu si cele d'finice — inaintea natiunii, se le discutamu si se luamu cariri asup'r'a loru, pre cari se fimu decisi a le apera chiaru cu pretiulu vietiei nostre. Numai asié se pote pune puterea executiva pre drumulu vointiei natiunale; aratandu-i ca, pre ori ce alta cale aru intru, va fi perire pentru d'ins'a si catastrofa pentru noi. Suntemu detori, ca Romani, se urmamu astu-felu; ca-ci, daca tronulu se pote espune la ore cari eventualitati, una natiune trebuie se aiba sentimentulu de conservatiune mai multu de catu unu individuu. (aplause prelungite).

Daca vomu procede asié, daca vomu lucra cu energia, sum incredintiatu ca va fi silita puterea executiva se v'ina si se facea acea ce trebuie se facea, acea ce nu pote fi alta de catu indeplinirea aspiratiunilor natiunei. Candu vomu intra in deplina exercitare a drepturilor nostre, care ne-a fostu radicata d'aprope duoi ani de dile, atunci veti poté se ve regulati tote interesele, se aducei indreptare in finciunile tieriei, fiindu ca vi s'a doveditu ca acei-a, cari strigau atatu de multu fagaduidu o indreptare, nu au facutu de catu se maresca ranele tieriei; veti poté atunci se regulati cestiunea finciunilor; veti poté se indreptati totulu; se faceti ca justitia se fia justitia, aduca organulu legiloru, er' nu unu instrumentu la serviciulu puterii executiv; atunci veti poté se regulati fortia armatei, ca se potemu se fimu in stare a ne apera la ori ce incercari de afara; veti poté resolve cestiunea beserecei, ca-ci asta-di ati vedutu ca, indata ce natiunea nu a mai avutu putere, strainii au indrasnitu se reclame drepturi chiaru asup'r'a beserecei nostre (aplause).

Atunci veti poté da solutiune chiaru cestiunei care a devenitu unu reu socialu, cestiunei israelite, nu cu midiu-locu de acelea, care se intrebuintieza asta-di, ci cu midiu-locu legali si, observati, d-loru, ca chiamarea d-lui Manolache Costache la putere, daca nu avea alte inconveniente, avea p'acelu a d'a ingrigi natiunea asup'r'a acelei rane sociale, care se chiama cestiunea israelita (aplause, aprobării). Nu era prudentu ca se se aduca la putere, in acasta ocaziune mai cu osebire, d. Manolache Costache, ca-ci — in locu se potolésca spiritele — le agita mai reu. Cum se potu, in adeveru, potoli spiritele, de catu dandu-li asigurare, ca acasta cestiune va fi regulata, resolvata in tiera si prin tiera, nu in modu barbaru, nu cum ne acusa strainii, ci asié in catu, fara se facemu v'runu actu de violentia, se ne asiguramu si esistentia natiunii noastre natiunale!

Ei bine, d-loru, era ore prudente ca, in locu se potolésca spiritele, ca-ci numai atunci ele potu fi potolite, numai atunci se pote resolve o asemenea cestiune, candu poporul are incredere in puterea executiva, era prudente, d'eu, se se chiama la putere d-nulu Manolache Costache, alu carui nume singuru este destulu pentru a ingrigi natiunea si a face pre fia-care se se intrebe, daca d-lui pote cutedi se pronuncie cuventulu de israelitu, fara se face se se agudue tier'a intrega? Era prudente acast'a? Nu, d-loru; era totu asié de imprudente, precum aru fi fostu, — se me erte d. Negura, daca o fi aici asta sera, — daca s'aru fi chiamatu la presiedint'ia Cabinetului d. Negura, care ar' fi facutu se tremure toti Ovreei d'in Europ'a. A fostu dar' o mare gresiela, si tier'a intrega este inspaimentata de chiamarea d-lui Manolache Costache.

Acum, d-loru, de la noi depinde, aperandu-ne drepturile pre drumulu legalu, se asiguramu interesele nostre in faci'a strainiloru, si se adapostimu esistentia natiunale. Pre acestu drumu divergent'ia de opiniuni nu pote esiste: nu este nici o cauza, care se departeze pre cetatienu de la aperarea intereselor generali, fiindu ca, ori de ce opiniune ar' fi cine-va, nu pote se fia, inainte de tote, de catu Romanu si nu pote se nu voiesca binele Patriei.

Me ertati, d-loru, ca sum obositu si nu mai potu

continua. Terminu dar' facundu apelu la toti Romanii buni, se se unesca spre a lucra pentru mantuirea natiunale.

(Auditorulu saluta prin strigari entusiaste pre d. Brateanu. — Aplause agomotose dureza mai multe minute.)

Oradea-Mare, 23 mai 1870.

Inca pre la inceputulu lui aprile sosira la Oradea-Mare D. Elia Macelarulu si D. Ioanu Muresianu, ca impoiati ai bancei de asiguratiune „Transilvania“, ca se asiedie si in comitatulu Bihariei agentie de asiguratiune, precum s'a asiediatu si pre aiurea, ce a ce li au si succesu; ca-ci, dupa una caletoria ce o intreprinsera prin partile comitatului nostru, au asiediatu pana la 25 agentie si s'au facutu asiguratiuni in valoare de 80—90,000 fl. D. Macelarulu morse de la noi inca in septemana cea mare, era D. Muresianu numai alalta-ieri. Ne bucuramu, ca potemu relata despre unu resultatu asié de favoritoriu, dar' ne bucuramu mai alesu ca omenii nostri se voru mai deda d'in di in di cu acasta institutiune intr'adeveru atatu de folositoria si reslita printre poporele culte; de unde nu potemu ca si destulu recomand publiculu si romanilor nostri, ca se imbracisiedie acasta societate, asta-di inca numai de diumetate, er' in viitoriu cu totulu romana, — intru interesulu loru.

Dni preuti, invetiatori si notari potu informa si capacita pre poporu despre folosele acestei institutiuni, si credemu ca nu fara de resultatu, daca mai alesu voru vedé exemple premergatorie si, prin urmare, casuri de esolvire in sume mai considerabile pre temeulu asiguratiunei, ca-ci „exempla trahunt.“

Iubiti nostri ospeti au avutu norocirea de a fi luati si sub inspectiunea politiei locale, ca-ci in tota ser'a se infacisii la „Arborele verde“ unu commissariu orasianescu, ca se vedea ce facu romanii adunati in giurulu amicabilu alu ospetiloru; ba scimu, ca i-au urmaritu pana pre la usiele civiloru privati, pre la cari si faceau visitele loru; commissariulu K—s i-a urmaritu si la Beiusiu si la Vaskoh, de unde potemu vedé, ca spionagiulu chiaru asié pote infiori, si ca si infloresce si in tiera constitutiunale, ca sub absolutismu *) si ca, prin urmare, constitutiunea dualistica nu ni e mai pre susu ca absolutismulu.

Ceea ce noi romanii vorbimu intre noi, aceea o spunemu si in faci'a guvernului: ca suntemu neindestuliti, ca cu puteri spiritali conclucramu contra sistemulu presinte, etc. Guvernulu pote sci aseste d'in adunările si diurnalele nostre. Deci ar' face mai bine cinstitudu guvernulu, daca fonderile secrete, cari se intrebuintieza d'in punga poporulu pre astu-feliu de spionagie, le-ar folosi mai bine spre alinarea suferintiloru poporulu si impucnarea dărilor, cari d'in di in di devinu mai insuportabile.

Romani'a.

Comitetulu alesu cu ocaziunea intrunirii publice d'in sala Statineanu, in 6. maiu a. c. a esmisu urmatoriuulu Apelu:

Cătra Romani:

Romani,

In aperarea si intarirea natiunalitatii se concentra tote aspiratiunile si tota activitatea nostra; dar' nu mai putienu scumpe ne sunt, trebuie se ne fie, drepturile si libertatile cetatiunesci.

Una lunga si dorerosa experientia ne a invetiatu, ca alte temelie mai sigure, alta parghia mai puternica pentru esistentia si dezvoltarea nostra, ca natiune, nu potemu gasi de catu in institutiunile nostre liberale; ca totu-de-un'a incercările facute in contra aspiratiunilor nostre natiunale au fostu precedate de lovituri aduse libertatiloru nostre.

De aceea resturnarea regimului, care domnia la 1866, s'a facutu in numele libertatiloru publice suverane.

Reintrandu in exercitiulu drepturiloru sale, natiunea, de la care emana tote puterile Statului, a proclamatu d'in nou, prin Constitutiune, drepturile ei imprescriptibile de a se guverná ea insa-si. Prin consacrarile libertatii individuale, prin stabilirea echilibrului intre puterile Statului, prin asigurarea stabilitatii, chiamandu-se pre Tronulu, cu dreptulu de ereditate, unu principe luat d'intr'o familia ilustra, Romani'a era in dreptu se spera intr'o era noua de prosperitate.

D'in nenorocire inse, unu sistem fatalu de guvernare nimicesce, d'in di in di mai multu, acasta legitima sperantia; elu amerintia tier'a cu noue crise, daca intieptiunea guvernului si patriotismulu totoruru n'ar' fi in stare a aduce unu remediu.

Regimele parlamentarulu, spre a dá rodelu sale, trebuie, mai antaiu de tote, se fia basatu pre lealitate in raporturile d'intre puterea executiva si reprezentatiunea natiunale.

*) Ba pentru noi mai tare.

Investindu o cu cele mai inalte atribute ale suveranitatii, Constitutiunea cere ca puterea executiva se si caute spriginulu seu in natiune, reprezentata prin parlamentu: ea cere ca consiliarii Tronului se fia expresiunea majoritatii Adunariloru, spre stabilirea armoniei intre aceste doue puteri. Candu aceste principie sunt inlaturate, candu, departe de a se conforma cu ele, puterea executiva se silece a substitui voint'ia sa vointiei natiunii; candu, in locu de a lasa pre cetatienu liberi a si exercita drepturile loru, guvernulu intrebuintieza midilocele, puterea de care dispune, spre a silui alegerile si spre a vitia reprezentatiunea natiunala, formandu Parlamentulu dupa placulu lui, atunci garantiile constitutiunali disparu, echilibrulu, pre care este basatu intregulu regimu alu domniei constitutiunale, este ruptu, si se intruduce regimulu degradatoru alu favoritismulu si alu arbitrarulu — regimu mai uritosu de catu chiaru despotismulu francamente exercitatu, fiindu ca in acestu d'in urma regimu, celu putienu, arbitrarulu nu se silece a se ascunde sub masc'a ipocrita a legalitatii, raspunderea ce id asupra-i puterea executiva, nu se ascunde inderetulu unui simulacru de parlamentu.

Care este Romanulu, care a pastratu amorulu seu pentru institutiunile liberali si democratice si se nu senta asta-di periculosele tendintie ale puterii executiv? Este ore trebuintia d'a reaminti actele arbitrare, violentie de totu felulu, prin cari aceste tendintie s'au datu pre fatia, prin cari s'a facutu evidenta pentru toti voint'ia de a ocoli controlulu seriosu alu unei adeverate reprezentatiuni natiunale?

Aceste fapte sunt in mintea totoruru; rezultatele deplorabile ale unui asemenea regimu se manifesta intr'unu modu inspaimentatoriu:

Independintia Beserecei nostre natiunale, pusa in cestiune;

Finciunile aduse in cea mai mare desordine;

Legua armarii lasata in nelucrare;

Puterea administrativa intrebuintiata ca o arma de persecutiune si resbunare;

Justitia subordonata actiunei administrative;

Interesele cele mai vitali ale tieriei sacrificate, printro culpabila complacenta, in favorulu capitalistiloru straini, mai alesu in modulu cu care s'au construitu cale ferate;

Raporturile nostre internatiunali subordonate unoru consideratiuni, straine adeveratelor simpatie si interese ale natiunii;

Natiunalitatea Romana amerintia prin invasiunea neimpedecata a elementelor straine, mai alesu in partile de peste Milcovu;

Acestea sunt tristele rezultate, ce le vedemu inaintea nostra.

Pentru viitoru, lipsindu ori-ce garantia, si libertatile nostre, si esistentia nostra natiunale aru deveni prad'a intemplerii, daca tote elementele liberali d'in tiera, daca toti omenii independinti, cari au inscrisu pre drapelulu loru: natiunalitate, libertate si guvernarea tieriei prin ea insa-si, nu s'aru intrun' intr'o actiune comuna.

Aceste temeri, aceste grigie, generale asta-di in tiera, au provocatu in Bucuresti o mare intrunire publica in diu'a de 6 Maiu.

In acea intrunire s'a hotaritu a se urmari, printote midilocele legali, punerea in lucrare a urmatoriloru resolutiuni:

1) Constitutiunea se inceteze de a fi o fictiune, spre a deveni o realitate.

2) Sorte tieriei se nu se mai lasa in voia unei actiuni oculte, care incongiura asta-di tronulu si lu tiene departatu de natiune, exercitandu injurierea cea mai funesta asup'r'a intereselor vitali ale Romaniei si potendu compromite insa-si esistentia ei.

3) Guvernulu se fia expresiunea majoritatii unui parlamentu liberu-alesu, spre a nu se resolve de catu in tiera si prin tiera tote cestiunile cari privescu la bunastarea sociale si natiunale a Romaniei.

Unu comitetu a fostu insarcinatu cu misiunea de a face ca aceste resolutiuni se se indeplinesca.

Impregiurulu acestor resolutiuni trebuie se se aduna toti omenii independinti, fara osebire de partide, spre a se poté areta, printro actiune legale, inse energica si eficace, nestramutat'a vointia a natiunii de a apera drepturile si libertatile sale.

In faci'a criticeii situatiuni, in care ne aflamu, rivalitatile d'intre deosebitele nuantie ale marelui partiu natiunale trebuie se inceteze, gresiiele imputate pre dreptu seu nedreptu se fia uitate.

Se scapamu Constitutiunea de loviturile ce i s'au adusu si de care este amerintia in viitoru: acast'a se fia strigatul de realitate alu totoruru Romaniloru cari si iubescu tier'a.

Ori de câte ori Romani'a s'a aflatu in momente de crisa, ori de câte ori, in mersulu ei pre calea progresulu si a dezvoltarii natiunale, o pedeca era de inlaturatu, unu periculu de combatutu, tote puterile ei au sciutu se se unesca spre a radica pedeca si a invinge pericululu.

La vocea puternica a geniulu Romaniei, incetara,

in acele momente solemne, urele de persoane si rivalitatile de partite, si toti se intrunira intr-o actiune comuna.

Să ne petrunderu si asta-di de detoriele ce ne impune situatiunea, să dovedimu că voimu să fimu in tier'a nostra cetatieni liberi, să dovedimu că nu potemu tolera, ca drepturile nostre să se calce si să se inlatureze garantiile constituționale.

Membrii presenti ai Comitetului: Nicolae Golescu, Ionu C. Brateanu, George M. Ghica, Costache Panaiotu, Eugeniu Prodescu, Stefanu Golescu, Gr. Balianu, Const. Robescu, I. Papiu Ilarianu N. Paclianu, C. Caramanliu, G. Goga, Stefanu Petroni, Radu Mihaiu (maiorn), Colonelu Gigartu, Eugeniu Statescu, Grigore Cantacuzino, Iona Ionescu, Dumitru Guloglu.

„Romanulu.“

VARIETATI.

*(S e r b a r e.) Dominica, la 10 Maiu, aniversarea suirei pre tronulu Romaniei a M. Sale Domnului, cetatienii in diori de dina fusera desceptati printr'o multime salve de tunuri. Pre la 11 ore antemeridiane, P. S. S. Mitropolitulu, impreuna cu duoi archierei, au celebratu unu „Te Deum“ in besereca catedrala.

*(P r o g r a m u) pentru adunarea generale a Asociatiunei nationale in Aradu pentru cultura poporului romanu, tinenoda in Aradulu-Vechiu la 25. Main 6. Iuniu 1870. si urmatoriele dile. A) Agende: I. In diu'a prima: 1. Deschiderea adunarei prin Presedintele invitat d'in

partea adunarei prin o deputatiune, la 9 ore demaneti'a, in sala comitatensa; dupa deschidere se potu rostii salutari ocazionale. 2. Raportulu Directiunei. 3. Raportu specialu in obiectulu sortituri, d'in anulu trecut. 4. Denumirea comisiunilor necesarie, si dispunere preste motiuni in alte obiecte. (Motiuni de sine statorie, in decursulu acestei adunari generale numai asi potu veni sub desbatere, daca acele sub siedinti'a dilei prime se voru susterne la presidiu in scrisu.) 5. Alegerea membrilor nuoi. 6. Defigerea timpului de adunare pre diu'a urmatoria. II. In dilele urmatorie: 7. Autenticarea protocolulu siedintiei precedente. 8. Raporturi comisiunali. 9. Alegerea Directiunei. 10. Preliminarulu de spese pre anulu curinte si instructiuni speciale pentru Directiune. 11. Superarea motiunilor in alte obiecte. 12. Dispunere pentru autenticarea protocolulu siedintiei ultime. 13. Inchiaierea adunarei cu cuventari acomodate. B) Ordulu vorbirei: 1. Cei ce voiescu a vorbi, se insamna pre rondu la notariulu desemnatu prin presidiu. 2. La unu obiectu totu insulu numai odata pote vorbi, tinendu-se strinsu de acela-si obiectu; totu-si celu ce a facutu vre-o motiune la aceea, mai are unu cuventu dupa vorbirile altora. 3. Motiune noua nu se pote face, inainte de ce s'aru enuncia prin presidiu decisulu in obiectulu de mai inainte. 4. Nu au locu personalitatile si taiarea in vorba altu'a. 5. La grairea presidiulu vorbitorulu se retiene de la vorbire. 6. La resunetulu clopotielului se face linisea deplina. C) Productiuni ocazionale: 1. In diu'a prima a adunarii generale reprezentatiunea pieselor totrale: „Nunta tierenesca si Fantasm'a“ prin societatea diletanților d'in Temisior'a, acompaiata de corulu vocalumusalu alu plugarilor d'in Chiseteu, in teatrulu de aici. Inceputulu productiunei sera la 8 ore. 2. In diu'a a doua a adunarei generale, petrecerea de saltu arangiata in favorulu fondulu asociatiunei se va tene la otelulu „Crucea alba“, cu care ocaziune se va esecuta si „sortitur'a filantropica“ a obiectelor remase. Inceputulu petrecerii sera la 8 ore. Directiunea Asociatiunei.

*(C e t i m u i n d i u a r i u l u „P o p o r u l u

romanu“), ca Domitoriulu Romaniloru, Carolu I, a ipotecatu mosia Poeni d'in judetulu Iasi parintelui sau, principele Carolu Antoniu de Hohenzollern, pentru sumi de 450 mii lei. „Poporulu romanu“ ni spune totu una-data, ca si principele Cuza, inainte de caderea sa, si-a ipotecatu o mosia cumnatului sau Docanu.

Sciri electrice.

Dev'a, 4. iuniu. Inaugurarea gimnasiu lui d'in Bradu serbata cu tota pomp'a. Mitropolitulu Andreiu 2000 flor. ofertu. Sa traiesca!

Presidiulu represintantiei. Zagrabia, 1. iuniu. Dr. Starsvics este suspinsu d'in postulul sau de professoru d'incaus'a pamfletulu tiesutu contr'a lui Jelacicu; voru urma inca si alte suspinderi.

Viena, 1. iuniu. Desbaterea asupra infalibilitatii va dura, precum se vede, inca vre-o treptepetamane. Pana acum au vorbitu 35 insi asupra acestei cestiuni; mai sunt inca 70 inscriși; in 25 maiu au vorbitu episcopulu ungurescu Bonnáz si episcopulu romanu Pap-Szilágyi contr'a infalibilitatii, celu d'antiau a facutu mare impresiune.

Berolinu, 1. iuniu. Regele, insocitu de c. Bismark, caletori asta di la Ems, pentru a certeta pre imperatulu Russiei.

Bernu, 1. iuniu. Consiliulu federatiunei tramise pre generalulu Hess la Bellizona, pentru a aresta pre fugarii italiani. Totu de-una-data presedintele admonia guvernele cantonali, de a veghia asupra fugariloru cari se sustienu in Graubunden.

Bucuresci, 2. iuniu. Unu cerculariu alu guvernulu admonieza pre prefecti, ca se nu ierta nimenui-a a se presinta inarmatu la alegeri. (Cine nu va crede guvernulu Iepureanu? R. d.)

Proprietariu si editoriu ALESANDRU ROMANU Redactoru respund. interim. IONU POBUTIU.

Comunicatiunea pre calele ferate.

Table with columns: Pro Lini'a Statului, Cu Trasura accelerata, Pest'a-Vien'a, Vien'a-Pest'a, Segedinu-Pest'a, Pest'a-Baziasiu, Vien'a-Baziasiu. Includes departure times for various routes like Pest'a-Vien'a, Segedinu-Pest'a, and Baziasiu-Vien'a.

Table for Calea fer. de Nordu ung. with columns: Pest'a-S-Tarjan, S-Tarjan-Pest'a. Lists routes and departure times for Pest'a-S-Tarjan and S-Tarjan-Pest'a.

Table for Calea fer. de Sudu (amedia-di) with columns: Bud'a-Triestu, Triestu-Kanizza, Triestu-Bud'a, Kanizza-Bud'a, Bud'a-Albaregale, Vien'a. Lists routes and departure times for various southern routes.

Table for Calea fer. spre Tis'a with columns: Vien'a-Pest'a-Casiova, Vien'a-Pest'a-Aradu, Vien'a-Pest'a-Oradea-Mare. Lists routes and departure times for routes to Tis'a.

Table for Calea fer. de Nordu ung. (continued) with columns: Casiova-Pest'a-Vien'a, Aradu-Pest'a-Viena, Oradea-Mare-Pest'a-Vien'a. Lists routes and departure times for northern routes.

Table for Calea fer. de Sudu (continued) with columns: Mohaciu-Barcu, Barciu-Mohaciu. Lists routes and departure times for southern routes.

Table for Prim'a Cale ferate transilvana with columns: Aradu-Alba-Iulia (Belgradu). Lists routes and departure times for Transylvanian routes.

Table for Navigatiunea (Plutirea) cu vaporele societati Daublane imp. reg. priv. with columns: Vaporele cu caletorii pleca. Lists routes and departure times for Danubian steamship routes.

Table for Navigatiunea pre Tis'a superioare with columns: Vaporele cu caletorii pleca. Lists routes and departure times for upper Tis'a steamship routes.